

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Budapesten, 2019. március 22. és 2019. május 03. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. október 25. napján kihirdetett KB.II.35/2017/58. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottat bűnösnek mondja ki a III. tényállási pontban írt 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a) pont), ezért őt 1 (egy) évre próbára bocsátja.

Ellenben 1 rb., a II. tényállási pontban írt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305.§ a) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 413.625 (négy száz tizenháromezer-hatszázhuszonöt) forint büntügyi költségből kötelezi ... I.r. vádlottat 7.775,- (hétezer-hétszázhetvenöt) Ft, ... III.r. vádlottat 3.590,- (háromezer-ötszázkilencven) Ft büntügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 402.260,- (négy száz kettőezer-kettő százhatvan) Ft büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban ... VIII.r. vádlott tekintetében felmerült 34085,- Ft (harmincnégyezer-nyolcvanöt) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen - ... I.r. vádlottra vonatkozó részében - az ügyész, az I.r. vádlott és védője fellebbezést jelenthetnek be.

I n d o k o l á s:

A Debreceni törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. október 25. napján kelt Kb.II.35/2017/58. számú ítéletével ... I.r. vádlottat az ellene 3 rb. részben felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ a) pont és c) pont) vádja alól felmentette. Az I.r. vádlottal szemben 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.305.§ a) pont) miatt indult büntetőeljárást megszüntette. ... II.r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ a) pont) vádja alól felmentette. ... III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetékében (Btk.305.§ a) pont), ezért őt megrovásban részesítette. ... IV.r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ c) pont), ... V.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ c) pont), ... VI.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ a) pont), ... VII.r. vádlottat az ellene 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetékének (Btk.305.§ a) pont) és ... VIII.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali

visszaélés büntettének (Btk. 305.§ a) pont) vádja alól felmentette. Kötelezte a III.r. vádlottat 32.565,- Ft bűnügyi költség megfizetésére, és megállapította, hogy a fennmaradó 370.970,- Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész a kihirdetett ítélet vonatkozásában 3 munkanap gondolkodási időt tartott fenn valamennyi vádlott tekintetében, majd a törvényes határidőben fellebbezett az I.r. és VIII.r. vádlottak terhére felmentésük miatt, a Be.592.§-a (2) bekezdésének d) pontja alapján, mert az ítélet részben megalapozatlan (I. vádpont), továbbá az I.r. vádlott terhére a két rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatti büntetőeljárás téves megszüntetése miatt (II. és III. vádpontok), ... II.r. vádlott terhére felmentése miatt a Be.592.§ (2) bekezdésének d) pontja alapján, mert az ítélet részben megalapozatlan (II. vádpont), ... III.r. vádlott terhére a vele szembeni intézkedés miatt, büntetés kiszabása érdekében (III. vádpont), ... I.r. vádlott, ... IV.r. vádlott, ... V.r. vádlott, ... VI.r. vádlott, ... VII.r. vádlott terhére felmentésük miatt a Be.592.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján, mert a titkos információgyűjtés eredményének kirekesztése folytán az ítélet részben megalapozatlan (IV. és V. vádpont). Ezért az I.r., II.r. IV.r. V.r. VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak bűnösségének megállapítását és velük szemben a vádirat szerinti büntetés kiszabását indítványozta a Be.593.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján. A III.r. vádlott vonatkozásában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét a és ítélje őt pénzbüntetésre. Az I.r. vádlottat érintően az eljárás téves megszüntetése miatt indítványozta, hogy a Be.608.§ (1) bekezdésének e) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítsa. Utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a tényállás I. pontja vonatkozásában a telefonbeszélgetésekre, a határstatisztikai rendszer adataira és a vonatkozó körlevél rendelkezéseire figyelemmel kifejtette, hogy az alkalmi jelleg nem állt fenn, és az elsőfokú bíróság által hivatkozott körlevél nem tekinthető keretjogszabálynak, és a Btk. időbeli hatályra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók. A tényállás II. és III. pontja vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az ügyészség nyomozást megszüntető határozatához nem fűződik jogerő, az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor erre hivatkozással a büntetőeljárás megszüntetéséről rendelkezett. Hivatkozott továbbá a katonai ügyész arra is, hogy a IV.-V. tényállási pontok vonatkozásában tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a titkos információgyűjtés eredményét kizárta a bizonyítékok közül és emiatt felmentő rendelkezéseket hozott. Minderre figyelemmel indítványozta az I., II., IV.,V., VI., VII. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában a tényállások kiegészítését, és azok alapján a bűnösségük megállapítását és a vádirat szerinti büntetés kiszabását, míg a III.r. vádlottal szemben megrovás helyett pénzbüntetés kiszabását.

A tárgyaláson jelenlévő I.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, a III.r. vádlott és védője 3 munkanap gondolkodási időt tartottak fenn. Az I.r., II.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak védői a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott és védője a törvényes határidőben jogorvoslati nyilatkozatot nem terjesztettek elő.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.899/2018/1-I. sz. átiratában az elsőfokú ügyész fellebbezését az I.r. és a VII.r. vádlottak vonatkozásában módosítással, míg a II.r., III.r., illetve a VIII.r. vádlottak tekintetében teljes körűen fenntartotta. A katonai ügyész által bejelentett fellebbezést a IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 587.§ (2) bekezdésében írt jogkörében eljárva visszavonta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns és még elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, és azok számbavétele után rögzítette indoklással ellátva az ítéleti I.-V. történeti tényállási részeket. Az ítélet fellebbezéssel érintett I. sz. tényállási része mentes a Be. 592.§-ban írt megalapozatlansági okoktól. Véleménye szerint az ítélet II. tényállása azonban a Be. 592.§ (2) bekezdés c) pontja

szerinti iratellenes megállapítást tartalmaz, valamint a Be.592.§ (2) bekezdés d) pontja szerint is részben megalapozatlan, mert a katonai tanács tárgyi tényből jogi tényre nézve okszerűtlen következtetést vont le, így kellő alap nélkül mentette fel a II.r. vádlottat az ellene emelt vád alól. A III. sz. történeti tényállás szintén részlegesen megalapozatlan, mert a Be.590.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a tényállás hiányosan került rögzítésre, továbbá a Be.592.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti megalapozatlanságban is szenved, mivel az előterjesztett és ismertetett vádirati tartalom helytelen nyelvtani értelmezése útján, illetve a bírói bizonyítási eljárásban a megismert tényből további jogi tényre helytelen következtetést vont le, így megalapozatlanul mentette fel a VII.r. vádlottat az ellene törvényesen emelt vád alól. Az elsőfokú katonai tanács az I. történeti tényálláshoz kapcsolódóan a büntető anyagi jog téves értelmezése folytán mentette fel az I.r. és VIII.r. vádlottakat a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt törvényesen emelt vád alól. A II. és III. tényállási pontok tekintetében pedig az „ítélt dologra” hivatkozással megalapozatlanul szüntette meg a büntetőeljárást. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a II. és III. tényállási pontokat egészítse ki, majd az I. r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és 2 rb. felbujtóként elkövetett, a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért ítélje végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és tekintsen el a Btk.102. § (1) bekezdésében írtak alkalmazásától, a II.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és ítélje őt pénzbüntetésre, míg a III.r. vádlottat súlyosításul ítélje pénzbüntetésre; ezen túlmenően a VII. és VIII.r. vádlottakat mondja ki bűnösnek 1-1 rb., a Btk.305. § a) pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében és szabjon ki velük szemben is pénzbüntetést.

A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott védője az ügyészi fellebbezésre írásban megtette észrevételeit. Ebben kérte, hogy a másodfokú katonai tanács az ügyészi fellebbezés alaptalanságának megállapítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.604.§ (1) a) pontja alapján hagyja helyben. Kifejtett álláspontja szerint az ügyészség valójában a bizonyítékok mérlegelését támadja, amely a felülmérlegelés tilalmába ütközik. Az I. tényállás vonatkozásában következetes álláspontja az, hogy a korábbi Körlevélben és azzal kapcsolatos parancsnoki utasításban foglaltaknak is megfelelő volt az I.r. vádlott eljárása. Az utazási szokásait figyelembe véve jogszerűen került kiadásra az alkalmi jelleg R.I. részére. A II. és III. tényállás vonatkozásában maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető döntésével. Utalt arra is, hogy egyebekben felmentő ítélet meghozatalának lenne helye. Kifejtette, hogy a fellebbviteli főügyészség átiratában megállapított tényállás csak feltételezés, a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen ilyen történést megállapítani nem lehet. A IV. és V. tényállás vonatkozásában is egyetértett azzal az elsőbírói állásponttal, hogy a 2014. augusztus 10. napján 16.00 órától kezdődően beszerzett titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, mert „más tiltott módon szerzett” bizonyítéknak minősül. Hivatkozott arra is, hogy a felbujtás járulékos jellegéből az következik, hogy a tettesi cselekmény - vagy annak bizonyítottsága - hiányában ez a részesi alakzat szóba sem kerülhet; ha a bíróság a hivatalos személyeket a hivatali visszaélés büntette miatt ellenük emelt vád alól bebizonyítottság hiányában felmenti, a felbujtással megvádolt vádlott vonatkozásában is ugyanezen a címen történő felmentő rendelkezés meghozatalának van helye (BH.2001.249.).

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében az ügyészi indítványában foglaltakat továbbra is fenntartotta. Megerősítette, hogy a IV., V., VI.r. vádlottak vonatkozásban visszavont fellebbezés az ő cselekvőségükhöz kapcsolódó felbujtói magatartást, így az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét is érintette. Korábbi álláspontját fenntartva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a II. és III. tényállási pontokat egészítse

ki, majd az I. r. vádlottat mondja ki bűnösnek 1 rb., a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és 2 rb. felbujtóként elkövetett, a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - ítélje végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és tekintsen el a Btk.102. § (1) bekezdésében írtak alkalmazásától, továbbá a II.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és ítélje őt pénzbüntetésre, míg a III.r. vádlottat súlyosításul ítélje pénzbüntetésre; ezen túlmenően a VII. és VIII.r. vádlottakat mondja ki bűnösnek 1-1 rb., a Btk. 305. § a) pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében és szabjon ki velük szemben is pénzbüntetést.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú eljárásban elmondott perbeszédében és az ügyészi fellebbezésre írt észrevételeiben foglaltakat változatlanul fenntartva az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

A II.r. vádlott védője csatlakozott az I.r. vádlott védőjéhez és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását az ügyészi indítvány elutasítása mellett.

A III.r. vádlott védője perbeszédében az ügyész súlyosításra vonatkozó fellebbezésének elutasítását kérte. Utalt arra, hogy védenca 18 hónapig volt felfüggesztve a beosztásából, 170.000,- Ft jövedelemtől esett el, és a jelentős időmúlásra, a jó parancsnoki megítélésére és arra figyelemmel, hogy visszavették a szolgálatba, nem indokolt a pénzbüntetés kiszabása. Ezért az ítélet helybenhagyását kérte.

A VII.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, az elsőfokú bíróság anyagi és perjogi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, az ügyészség fellebbezése nem vezethet eredményre. Kifejtette, hogy egyetért azzal az elsőbírói megállapítással, hogy a vádirat nem tartalmazza a VII.r. vádlott felbujtói elkövetési magatartását, és mivel sem a titkos információgyűjtés eredménye, sem az ebből következő bizonyíték nem használható fel bizonyítékként, a felmentő rendelkezés helyes. Esetleges bűnösség megállapítása esetére megrovás intézkedés alkalmazására tett indítványt arra hivatkozással, hogy védenca büntetlen előéletű, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, részesi magatartás róható a terhére és jelentős az időmúlás.

A VIII.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyben az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Másodlagosan esetleges bűnösség megállapítása esetére a jelentős időmúlásra, a VIII.r. vádlott előre haladott korára és büntetlen előéletére, együttműködő magatartására figyelemmel megrovás intézkedés alkalmazását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője viszonzválaszában hangsúlyozta, hogy az I. tényállás vonatkozásában azt kell eldönteni, hogy az alkalmi jelleg jogalapja megállapítható volt-e vagy sem. Hangsúlyozta, hogy a II. és III. tényállás vonatkozásában nem törvénytelen a vád. A nyomozást megszüntető határozathoz nem fűződik jogerőhatás.

Az I.r. vádlott védője viszonzválaszában nyomatékosította, hogy a nyomozó hatóság hibája nem róható a vádlott terhére, a nyomozást megszüntető határozat rendelkező része az irányadó.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt. Egyebekben csatlakozott védőjéhez.

A nyilvános ülésen a III.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez.

A bejelentett ügyészi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.590.§ (4) (8) és (9) bekezdése alapján bírálta felül. A felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményekre és csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó rendelkezését, illetve részét érintette, így nem terjedt ki ... IV.r., ... V.r. és ... VI.r. vádlottakra vonatkozó, valamint az ítélet IV. és V. tényállási részére és ezekhez kapcsolódóan az I. r. vádlott cselekvőségének felülvizsgálatára. A IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak tekintetében az ítélet 2019. január 28. napján jogerőre emelkedett, ezt a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2019. február 14-én kelt 6.Kbf.6/2019/4. számú végzésében állapította meg, melyben a másodfokú bíróság a IV., V. és VI.r. vádlottakra nézve az elsőfokú ítélet felülbírálatát mellőzte.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat alapvetően betartotta. Törvényes végzést hozott arról, hogy az ügyet a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó szabályok szerint tárgyalja az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban régi Be.) 554/B.§ a) pontja alapján. A régi Be. 554/K.§ (1) bekezdésének rendelkezése szerint a tárgyalás hatánapját három hónapon belülre tűzte, a tárgyalás folytonosságára vonatkozó rendelkezést betartva azt az 554/L.§ (1) bekezdése szerint három hónapon belül folytatta. Az elsőfokú katonai tanács törvényesen engedélyezte a régi Be. 279.§ (3) bekezdése alapján a 2017. november 20. napján hozott határozatával a II.r. és VII.r., majd a 2018. március 12-i tárgyaláson hozott végzésével a VIII.r. vádlott számára az eljárás során a távolmaradást. A fellebbviteli bíróság ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a 2018. március 12. napján tartott tárgyaláson hozott kijavító végzését úgy jogerősítette, hogy a VII.r. vádlott a tárgyaláson nem volt jelen, így azt tudomásul venni nem tudta. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással. Az új Be. hatályba lépését követően az elsőfokú katonai tanács betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó, a Be.518. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat, amikor a tárgyalás folytatásának napját kitűzte és a tárgyalást hat hónapon belül folytatta. Ugyancsak helyesen alkalmazta a Be.430. § (1) és (2) bekezdésének előírásait, így a II.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak törvényesen mondtak le a tárgyaláson való jelenlét jogáról és csatolták a szükséges kézbesítési megbízási szerződéseket.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az ügyben a Nemzeti Védelmi Szolgálat (továbbiakban NVSZ) 2014. október 27-i keltezéssel tett feljelentést és egyben előterjesztést a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítására. A feljelentés és mellékletei 2014. október 29. napján érkeztek meg az ügyészségre. A nyomozás elrendelésére 2014. október 31. napján került sor, és ugyanezen a napon a katonai ügyész megtette a nyomozási bíró felé indítványát a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítására, továbbá az engedélyben szereplő és nem szereplő személyek által elkövetett valamennyi bűncselekmény tekintetében a bizonyítékként történő felhasználásának engedélyezésére.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. november 6. napján hozott Kbny.I.0010/2014/2. számú végzésével ... I.r. vádlott és társai vonatkozásában megállapította, hogy a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható és a bizonyítékként való felhasználást engedélyezte.

A Fővárosi Törvényszék Elnöke a T.El..../2/2014.Tük. szám alatt igazolta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. február 13. napján kelt .../2014.Tük. számú végzése alapján került engedélyezésre ... pénzügyőr hadnagy érintett által használt 06-... hívószámú mobiltelefonon

továbbított közlés tartalmának megismerése és technikai eszközzel történő rögzítése 2014. február 13. napjának 16 óra 00 percétől 2014. május 13. napjának 16 óra 00 percéig. Az engedélyezett határidő még kétszer került meghosszabbításra, egyszer 2014. augusztus 10. napjának 16 óra 00 percéig, másodszor pedig 2014. november 7. napjának 16 óra 00 percéig. A titkos információgyűjtés célja - többek között - a Btk.305.§ába ütköző hivatali visszaélés büntette volt.

A vád tárgyává tett cselekmények elkövetési ideje a felülbírálat terjedelmére is figyelemmel: 2014. június 18. (I. tényállás), 2014. június 20. (II. tényállás), 2014. augusztus 9. (III. tényállás).

A Be. 872.§ (1) bekezdése értelmében a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni. A régi Be. 206/A.§ (1) bekezdése értelmében a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a) a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak, b) a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást nyomban elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett. A (2) bekezdés értelmében a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a nyomozás elrendelésével vagy a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményezi az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, ha a) a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre, illetőleg nem megjelölt bűncselekményre vonatkozik. A (3) bekezdés szerint az ügyész 72 órán belül kell, hogy a nyomozási bíróhoz forduljon.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy a titkos információgyűjtés eredménye felhasználható-e bizonyítékként. Nem tévedett, amikor a titkos információgyűjtés eredményét a IV. és V. tényállás tekintetében kirekesztette a bizonyítékok köréből - függetlenül attól, hogy e tényállásokra a felülbírálat nem terjed ki -, azonban tévedett abban, hogy azt az ítélet első három tényállási része tekintetében felhasználhatónak tartotta, és tévedett a fel nem használhatóság jogi indokait illetően is.

Tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor arra az álláspontra jutott, hogy a titkos információgyűjtés határideje csupán egyszer hosszabbítható meg 90 nappal. Az ítélet tábla katonai tanácsa osztja a katonai ügyész e körben kifejtett álláspontját. Az Alkotmánybíróság 32/2013. (XI.22.) AB határozat 46. bekezdése szerint a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés alkalmazását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 71.§-nak (3) bekezdése a régi Be. 203.§-án (5) bekezdéséhez hasonlóan legfeljebb 90 napos határidőre teszi lehetővé. Ugyanakkor, míg a régi Be. egy alkalommal biztosított lehetőséget a titkos adatszerzés hosszabbítására, az Rtv. ilyen korlátozást nem tartalmaz. Az Rtv. 73.§-ának (1) bekezdése viszont előírja, hogy a titkos információgyűjtést haladéktalanul meg kell szüntetni - többek között -, ha a) az engedélyben meghatározott célját elérte, ha c) annak további alkalmazásától eredmény nem várható, (3) bekezdés értelmében pedig a titkos megfigyelést követő 8 napon belül meg kell semmisíteni a megfigyelés célja szempontjából érdektelen rögzített információt, az ügyben nem érintett személy adatait.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint sem az Rtv., sem a Nav. tv. nem tartalmaz olyan korlátot, hogy a titkos információgyűjtés tartama csupán egy alkalommal hosszabbítható 90 nappal. Mivel az Rtv. a régi Be. titkos adatszerzés engedélyezése utáni legfeljebb egyszer hosszabbítás törvényi szabályaival szemben nem tartalmaz felső korlátot, így a titkos

információgyűjtés akár többször is hosszabbítható. Tény, hogy különböző jogszabályok, így az Rtv., az elsőfokú bíróság által hivatkozott Nemzetbiztonsági Szolgálatokról szóló CXXV. tv., illetőleg a régi Be. az ún. titkos bizonyítással kapcsolatos szabályokat nem pontosan ugyanolyan módon szabályozta. A titkos információgyűjtéssel kapcsolatos szabály azonban nem tartalmaz utasítást arra, hogy a 90 nap leteltével csupán egyszeri hosszabbításról lehet szó. Ezért tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az egyszeri meghosszabbítás lehetőségére hivatkozással zárta ki a bizonyítási eszközök köréből a kapcsolódó tényállási részek vonatkozásában a lehallgatási hanganyagot.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a titkos információgyűjtés eredménye azonban valóban nem használható fel bizonyítékként, de nemcsak a IV. és V., hanem az I-III. tényállási részek vonatkozásában sem.

Tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor arra az álláspontra jutott, hogy az I-III. tényállási részek vonatkozásában a nyomozás elrendelése előtti időpontokban a korábban ismertetett hatályos szabályokat betartották. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az állapítható meg, hogy jelen ügyben a feljelentés haladéktalan megtételének követelménye ténylegesen sérült, mivel annak törvényi előfeltétele - figyelemmel a bírósági gyakorlatra - nem teljesült. Bűncselekmény elkövetésére adat 2014. június 18. napján, június 20. napján és augusztus 9. napján keletkezett, ehhez képest bonyolultnak, szövevényesnek, nehéz jogi megítélésűnek korántsem mondható hivatali bűncselekmény gyanúja miatt a feljelentés megtételére csupán 2014. október 27. napján, azaz több, mint két és fél hónap elteltével került sor. A konkrét ügyben keletkezett adathalmaz nem volt jelentős mennyiségű, a releváns adatok elégségesek voltak bűncselekmény gyanújának megállapításához, és egyértelműen ahhoz a személyhez kötődtek, akire nézve a titkos információgyűjtés engedélyezett volt. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának töretlen ítélezési gyakorlata szerint az ún. készletezés tilalmára hivatkozva indokolt a feljelentéssel érintett cselekmények közül mindazoknak a lehallgatási anyagoknak kirekesztése a bizonyítékok köréből, amelyek a feljelentést megelőző két hónapon túl, tehát 2014. augusztus 27. napját megelőzően kerültek rögzítésre, mert ezek a régi Be. 78.§ (4) bekezdése értelmében mint más tiltott módon beszerzett bizonyítékok nem értékelhetők.

Kiemeli a másodfokú bíróság a 2/2007. számú Alkotmánybírósági Határozatra utalva, hogy a jogi szabályozás célja, hogy megakadályozza azt, hogy a titkosszolgálatok ún. készletre gyűjtsenek információkat és azokat belátásuk szerint használhassák fel (AB. Határozat V.4/2. (2) bekezdés). A titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv felelőssége, hogy a tudomására jutott információk alapján megteszi- e a feljelentését, vagy vállalja annak kockázatát a haladéktalan feljelentési kötelezettség elmulasztásával, hogy a tudomására jutott információk későbbiekben nem lesznek felhasználhatók bizonyítékként a büntetőeljárás során (AB. határozat V.2.2.3. pontja). A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát az arra jogosult a feljelentését haladéktalanul nem tette meg. Ezért a másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés eredményét és az eljárás résztvevőinek mindazon nyilatkozatát, amit a nem törvényesen felhasznált lehallgatási anyag elébe tárása után, arra reagálva tettek, a bizonyítékok köréből az I., II., és III. tényállási pontok vonatkozásában ki kellett, hogy rekesse. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága nem az alapengedély engedélyezett időszakának végétől, hanem a felhasználni kívánt információ megszerzésének időpontjától számít. A másodfokú bíróság álláspontja nem ellentétes a Kúria Bhar.III.371/2013/6. számú határozatában, sem a 74/2209.Bk. véleményben írtakkal. A jelen ügyben a feljelentés alapjául szolgáló titkos információgyűjtés az I.r. vádlott mobiltelefonjának összesen 270 napos megfigyelésére került engedélyezésre. Az ennek során rögzített beszélgetések tartalmának megismerése, majd feldolgozása, elemzése nyilvánvalóan időt vett igénybe, de az ügy megítélése egyszerű, egy-egy tényállás nem bonyolult, még akkor sem, ha

az többszereplős. Az egymást követő rövid beszélgetések tartalma világos, azok alapján a bűncselekmény gyanúja különösebb értelmezés nélkül önmagában megállapítható. Nem ért egyet a másodfokú bíróság azzal, hogy a Kúria e határozatából az olvasható ki, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezett időtartama alatt a feljelentésre jogosult hatóság nem eshet késedelembe. A határozat alapjául szolgáló ügyben a feljelentést a lehallgatás végső időpontját követő több, mint két hónap múlva tette meg az RSZVSZ, és adott ügyben a Kúria állásfoglalása szerint az engedélyben megjelölt határidő lejárt és a feljelentés megtétele között eltelt időtartam között mulasztásra vagy indokolatlan késedelemre nem merült fel adat, ezért a haladéktalanság követelménye pusztán ez okból nem sérült. Azt azonban, hogy a titkos információgyűjtés tartama alatt nem eshet késedelembe a feljelentésre jogosult hatóság, a Kúria egyetlen eseti döntésében sem mondta ki. A 74/2009. Bk. vélemény pedig arról szól, hogy mely időtartamot kell a feljelentési kötelezettség teljesítésének a haladéktalanságán érteni. A választ akként adja meg, hogy erre az ügyek eltérő jellege, bonyolultsága, az adatmennyiség változó terjedelme miatt minden esetre érvényes, egzakt meghatározás nem tehető. Általános szempontokat rögzít annak érdekében, hogy majdan a perbíró állást foglalhasson a haladéktalanság követelményének megtartottsága kérdésében. Ebből következően a haladéktalanság követelményének teljesülését esetenként kell vizsgálni.

A kialakult gyakorlat szerint a nyomozási bíró azon határozata, mely szerint a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható, ugyancsak nem köti a perbíróságot. A felhasználhatóságot a másodfokú bíróság is külön vizsgálja a saját eljárásában. Az előzőekben írtak alapján a másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés eredményét a bizonyítékok köréből kizárta.

Az elsőfokú katonai tanács alapvetően perrendszerű eljárásában a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, indokolási kötelezettségének eleget tett. Kihallgatta a vádlottakat. Az I.r. vádlott a tárgyaláson tett vallomást az I-III. tényállási pontok vonatkozásában, következetesen tagadva a bűncselekmény elkövetését valamennyi vádpontban. Érdemi védekezése szerint az I. tényállási pont vonatkozásában alkalmazható volt az alkalmi jelleg, a II. tényállási pont tekintetében véleménye szerint feltehetőleg az átkelőhely ügyeletes utasította a II.r. vádlottat L.G. soron kívüli beléptetésére, ő erre nem kért meg senkit; a III. tényállás tekintetében állította, hogy ő nem kérte meg a III.r. vádlottat soron kívüli átléptetésre, B.A. jogszerűen ment a belépő III. sávra, mivel az az ügyeleti könyv bejegyzése szerint ekkor nyitva volt. A tárgyalásról engedéllyel távollévő II.r. vádlott, valamint VII.r. és VIII.r. vádlottak nyomozati vallomását a tanács elnöke az akkor hatályos Be.296.§ (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen ismertette. A II.r. vádlott a bűncselekmény elkövetését ugyancsak tagadta, érdemi védekezése szerint K.G. kérése alapján senkit nem részesített előnyben, nem nyitott meg önkényesen sávot, hogy ott soron kívül bárki átléphessen. A III.r. vádlott írásban tett vallomást, ebben érdemi védekezést terjesztett elő. Védekezésének lényege szerint az átkelőhely ügyeletes utasítására járt el. Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezésének leellenőrzésére és a tényállás tisztázása érdekében nagyszámú tanút hallgatott ki, köztük tanú 3 átkelőhely ügyeletest, , tanú 6 tanú 1, tanú 4 , továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a NAV bírósági megkeresésre adott válaszát, a szolgálattal kapcsolatos okmányokat, a soron kívüli határátlépésre jogosultak listáját, L.G. nyilatkozatát, ... vámáru nyilatkozatát, hivatalos feljegyzést a kamera felvételekről, amelyeket meg is tekintett a tárgyaláson és meghallgatta az I-III. tényállások tekintetében a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagot. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal utolsó bekezdésétől a 20. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat.

Az ítélet tábla katonai tanácsa a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a III. r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a tényállás személyi részét azzal egészíti ki, hogy:"... beosztásból történő felfüggesztése 2018 szeptemberében megszűnt, azóta ismét szolgálatot teljesít."

A korábban kifejtettek szerint a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok köréből történő kirekesztésére figyelemmel a I.-III. tényállási pontok történeti részét helyesbíti annyiban, hogy azokból mellőzi az I.r. vádlott és ... VIII.r. vádlott (I. tényállás), továbbá az I.r. vádlott és L.G. kettős állampolgár (II. tényállás), valamint az I.r. vádlott és VII.r. vádlott között (III. tényállás) telefonon elhangzottakat tartalmazó részeket. Az I. tényállási pont történeti tényállásából mellőzi az utolsó bekezdésben szereplő „alkalmi jelleg jogszerűtlen alkalmazásával” megállapítást is azzal, hogy ehelyett „a gyakorlatnak megfelelő” megállapítást rögzíti.

A másodfokú bíróság a II-es tényállási pontot egyúttal azzal egészíti ki, hogy bűncselekmény elkövetését megalapozó magatartás nem nyert bizonyítást.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített tényállás már megalapozott és mindenben mentes a Be.592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az megalapozatlan. A másodfokú eljárásban az ügyész új bizonyítékokra nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek.

A katonai ügyésznek a bizonyítékok újraértékelésére, a kapcsolódó tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a II., VII. és VIII.r. vádlottak bűnösségének megállapítására alapított fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

Ugyanakkor a III. tényállási ponttal kapcsolatban az I.r. vádlott bűnösségének megállapítása iránti ügyészi fellebbezést a fellebbviteli bíróság is alaposnak találta.

Az irányadó I. tényállási pont alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést és hozott felmentő rendelkezést az I.r. és VIII.r. vádlott vonatkozásában. Ugyan az I.r. vádlott megszegte az elkövetés időpontjában hatályos 5010/2012/73V. számú főigazgatói körlevél 15. pontjában foglaltakat, amikor **R.I.-t** - aki hét naptári napon belül második alkalommal kívánta átlépni az államhatárt - úgy léptette be az országba, hogy nem történt meg az üzemanyag, mint jövedéki termék gépjárműtankból történő lefejtése és tételes ellenőrzése. Ugyanakkor helyesen hivatkozott az elsőfokú katonai tanács indoklásában arra, hogy B.A. rendészeti igazgató-helyettes megerősítette a vádlott azon védekezését, miszerint meg lehetett adni az alkalmi jelleget, függetlenül attól, hogy hét napon belül második alkalommal lépi át az államhatárt, mert nem egy sorozat részeként történik a határátlépés. Lényegében a tárgyaláson tanú 1 is ugyanezt állította. Erre tekintettel az alkalmi jelleg megállapíthatóságának kialakult gyakorlatára figyelemmel az I.r. vádlott részéről az a magatartás, hogy a körlevélben foglaltaktól eltérően biztosította a VIII.r. vádlott részére az alkalmi jelleget, nem meríti ki a hivatali bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, nincs jogellenes elkövetési magatartás. A lehallgatási anyag figyelmen kívül hagyására figyelemmel is az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett az elsőfokú katonai tanács a VIII.r. vádlott felmentésére azzal, hogy e vádlottat a másodfokú bíróság bűncselekmény hiányában tekinti felmentettnek, ennyiben korrigálva az elsőfokú ítélet 21. oldalán írt indokolást.

Tévedett azonban az I. tényállási pontra vonatkozó jogi indokolásban. A Btk. 2. § (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint a pénzügyőri szolgálat ellátása szempontjából belső normaként számba vehető főigazgatói körlevél időközben változása - amely az alkalmi jelleg vonatkozásában kialakult

korábbi gyakorlatnak felel meg - nem jelenti azt, hogy az I.r. vádlott elkövetéskori eljárása - más körülmények között, más megállapított tényállás mellett - nem lehet tényállásszerű. A Btk. Különös Rész egyes tényállásait kitöltő keretrendelkezések nem büntető szabályok, így ezek megváltozására a 2.§ általában nem vonatkozik. Kivétel ez alól, ha a keretrendelkezés magát a büntetőjogi védelmet szünteti meg. Jelen ügyben azonban a jelenleg hatályos főigazgatói körlevél előírása szerint az utasforgalomban szállítmányozott üzemanyag szabad kereskedelembe kerülése előtt továbbra is árnyilatkozatot kell tennie a vámállomáson belépésre jelentkező gépjárművezetőnek, aki a birtokában lévő üzemanyag mennyisége tekintetében továbbra is ellenőrizhető. Az ellenőrzési kötelezettség jogalap nélküli kikerülése továbbra is büntetendő cselekmény, tehát a büntetőjogi védelem nem szűnt meg, ezért a keretrendelkezés megváltozása a cselekmény elbírálásánál nem vehető figyelembe. A konkrét ügyben azonban tekintettel a figyelembe vehető bizonyítékok tartalmára és az irányadó tényállásra, az I. és VIII.r. vádlottak magatartása nem tényállásszerű, ebből pedig okszerűen következett nevezettek bűncselekmény hiányában történő felmentése.

Ugyancsak téves az elsőfokú bíróságnak a II. és III. tényállási pontok tekintetében a Be. 567. § (1) bekezdés b./ pontja alapján történő eljárás megszüntetése arra hivatkozással, hogy az I.r. vádlott e tényállásokban foglalt cselekményeit már jogerősen elbírálták. A fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyetértve a Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni Regionális Osztálya 2017. május 23-án kelt 3.Nyom.196/2015/1. sorszámú nyomozást megszüntető határozata nem bír büntető anyagi jogerővel, az „res iudicata” kiváltására alkalmatlan, a határozat a Be. 449. § (1) bekezdés a./ pontja szerinti ügydöntő határozatként nem vehető számba. A hivatkozott nyomozást megszüntető határozat 3-4. oldala a nyomozás során gyanúsítottként kihallgatott S.N.-re vonatkozó indokolást tartalmazza, külön kiemelve, hogy az ott rögzített elkövetési időponthoz kapcsolódóan ... I.r. vádlott és ... II.r. vádlott terheltek ellen (a vádirat II. számú tényállásnak megfelelően) vádemelésre került sor.

Nem helytálló az I.r. vádlott védőjének arra történő hivatkozása sem, hogy miután a vádhatóság egy megszüntetett ügyben a régi Be-ben előírt eljárásjogi aktus (nyomozási bíró határozat hozatala) mellőzésével emelt vádat, ezzel kimerítette a törvényes vád hiányát, és ezért az eljárás megszüntetésének van csak kizárólag helye.

E körben a másodfokú bíróság ugyancsak osztja a katonai ügyész jogi álláspontját. Az eljárás megszüntetése nem akadályozza annak, hogy ugyanabban az ügyben utóbb az eljárást folytassák, de ennek célja további nyomozási cselekmények foganatosítása. Jelen ügyben azonban vádemelés történt. A vádirat II. tényállása pedig tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdése szerinti elemeket. A Be. 6. §-a a korábbi szabályozástól eltérően már nem határozza meg a törvényes vád fogalmát. A kialakult és változatlan bírói gyakorlat szerint a vádnak továbbra is elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy meghatározott személy ellen irányuljon. A konkrét ügyben ez a II. tényállás vonatkozásában az I. és a II.r. vádlott. További elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. A cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vád történeti tényállása hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét, egyéb körülményeket. Mindennek a Központi Nyomozó Főügyészség 2017. május 23. napján kelt 3.Nyom.196/2015/1. számú vádiratának II. vádpontja maradéktalanul megfelelt. Ezért nincs helye az eljárás a Be. 567. § (1) bekezdés a./ pontja alapján történő megszüntetésének sem.

A fellebbviteli bíróság ugyanakkor egyetért a II.r. vádlott vonatkozásában hozott felmentő rendelkezéssel, osztva az elsőfokú bíróságnak azon következtetését, miszerint nem zárható ki annak lehetősége, hogy az akkori átkelőhely ügyeletes utasította a buszsáv megnyitására és a soron kívüli

átléptetésre a II.r. vádlottat, aki jóhiszeműen járt el az átléptetésnél. A titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok köréből történő kirekesztése folytán pedig az I.r. vádlott vonatkozásában azzal egészíti ki az ítélet indokolását, hogy az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg, hogy L.G. határon történő soron kívüli jogellenes átlépése érdekében megkérte volna a II.r. vádlottat, hogy léptesse át az ukrán-magyar kettős állampolgárt. A fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy önmagukban a kamerafelvételek a bűncselekmény bizonyítására nem elegendőek. Ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - az I.r. vádlott védőjének észrevételeiben foglalt azon jogi álláspontját osztva, hogy a felbujtás járulékos jellegéből az következik, hogy a tettesi cselekmény - vagy annak bizonyítottsága - hiányában a részesi alakzat szóba sem kerülhet -, megváltoztatta, és az I.r. vádlottat a II. tényállási pontban írt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c./ pontja alapján - bizonyítottság hiányában - felmentette. A II.r. vádlott tekintetében hozott elsőfokú felmentő ítéleti rendelkezés - figyelemmel a kifejtettekre - pedig törvényes.

A III. tényállási pont vonatkozásában ugyancsak ítélt dologra téves hivatkozással szüntette meg a büntetőeljárást az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlottal szemben. Hangsúlyozza a fellebbviteli bíróság, hogy a vádirat III. vádpontja nem azonos az ügyészség 3.Nyom.196/2015/1. számú nyomozást megszüntető határozatának III. pontjában írt cselekménnyel, tekintettel arra, hogy a megszüntető határozat 5. oldal közepétől a 6. oldal közepéig megállapított tényállás szerint a VII.r. vádlott 2014. augusztus 08-án Magyarország területéről történő jogszerűtlen kiléptetése kapcsán közölt részgyanúsítások tárgyában szüntette meg az eljárást a katonai ügyész. Ezzel szemben a vádirat III. tényállási része a VII.r. vádlott 2014. augusztus 09-i Magyarországra történő visszaérkezésével kapcsolatos jogalap nélküli, soron kívüli beléptetése kapcsán tartalmaz eltérő történeti tényállást.

A III. tényállási pont tekintetében tehát az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az I.r. vádlottal szemben megszüntette az eljárást. Az irányadó történeti tényállás alapján az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy megkérte az útlevelkezelői szolgálatot teljesítő III.r. vádlottat, hogy menjen a belépő III. sávra és annak megnyitásával működjön közre a VII.r. vádlott jogalap nélküli soron kívüli határátléptetésében annak ellenére, hogy a VII.r. vádlott erre nem volt jogosult, megvalósította a felbujtóként, míg a III.r. vádlott, aki eleget tett a felkérésnek, a tettesként elkövetett hivatali bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. A III. tényállási pont tekintetében tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a III.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében. Ugyanis a III. tényállási ponttal kapcsolatban az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét az elsőfokú bíróság által megtekintett kamerafelvételek és ismertetett okirati bizonyítékok - a soron kívüli határátlépésre jogosultak listáján a rögzítés hiánya, az a tény, hogy a VII.r. vádlott ilyen kérelmet nem terjesztett elő (nyomozati irat 241.oldal), a VII.r. vádlott fellépésére és az I.r. vádlottal történő telefonos kapcsolattartásra vonatkozó adatok (nyomozat irat 73.o., valamint 339-341.o.), szolgálati beosztó lap (nyomozati irat 493.o.), valamint G.J. és tanú 4 , továbbá tanú 3 tanú vallomása - kétséget kizáróan alátámasztja.

A titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok köréből történő kirekesztése folytán kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy ... I.r. vádlottat ... VII.r. vádlott bírta volna rá a bűncselekmény elkövetésére, ezért az elsőfokú bíróság VII.r. vádlott tekintetében hozott felmentő rendelkezésével a másodfokú katonai tanács is egyetért. Nem osztja azonban a fellebbviteli bíróság az elsőfokú katonai tanács azon jogi álláspontját, miszerint a vádirat nem tartalmaz **...B.A.** részéről felbujtásnak tekinthető magatartást, vagy körülményt, hiszen azzal, hogy segítséget kért a határ

gyors átlépéséhez az I.r. vádlottól, arra kérte őt, hogy jogalap nélküli, soron kívüli határátlépése érdekében, azaz a javára tegyen intézkedést, amely felhívása eredményre is vezetett. E körben a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok köréből történő kirekesztése azonban maga után vonta a VII.r. vádlott nyomozás során tett beismerő vallomásának a kirekesztését is, tekintettel arra, hogy az a lehallgatási anyag elé tárását követően, arra reagálva keletkezett, ezért bizonyítékként figyelembe nem vehető, más bizonyíték pedig nem áll rendelkezésre. A bűnösség megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés tehát a VII.r. vádlott tekintetében eredményre nem vezetett.

A fellebbviteli bíróság nem osztotta tehát az ügyészi fellebbezést, amely további vádlottak bűnösségének megállapítására irányult.

A III.r. vádlott terhére, pénzbüntetés kiszabása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés sem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor megrovás intézkedést alkalmazott a III.r. vádlottal szemben. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nem indokolt pénzbüntetés kiszabása a III.r. vádlottal szemben a további időmúlásra, és arra a tényre is figyelemmel, hogy beosztásából történő felfüggesztésének megszüntetése óta továbbra is előjárói megelégedésével teljesíti szolgálatát. A megrovás megfelelően szolgálja a speciális prevencióra figyelemmel a III.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célokat. Ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottal szemben a 3 évi szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése miatt a büntetés kiszabását 1 év próbaidőre elhalasztotta, mert álláspontja szerint alaposan feltehető, hogy a büntetés célja intézkedés alkalmazásával is elérhető. Az alkalmazott próbára bocsátás intézkedés szükséges és elégséges a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok eléréséhez, figyelemmel az I.r. vádlott tekintetében megállapítható enyhítő körülmények számára és súlyára, így az időmúlásra, a jó parancsnoki jellemzésére és arra, hogy egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Az ítélet belső arányosságát nem sérti, hogy részesi magatartás miatt kapott próbára bocsátást, továbbá a másodfokú bíróság álláspontja szerint felfüggesztett szabadságvesztés, vagy akár pénzbüntetés kiszabása is a büntetési célokon túlmenő hátrányt jelentene az I.r. vádlott számára.

Részben számolási hiba folytán, részben az I.r. vádlott bűnösségének kimondása folytán kellett módosítani az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó döntést és kötelezni a 413.625 (négy száz tizenháromezer-hatszázhuszonöt) forint bűnügyi költségből ... I.r. vádlottat 7.775,- (hétezer-hétszázhetvenöt) Ft, ... III.r. vádlottat 3.590,- (háromezer-ötszázkilencven) Ft bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdése alapján. A Be. 575. § (1) bekezdése alapján a fennmaradó 402.260,- (négy száz kettőezer-kettő százhatvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A Be. 615. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a másodfokú eljárásban 34085,- Ft forint bűnügyi költség merült fel, melyet a Be. 575. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet ellen ... I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés a./ pontja alapján van helye fellebbezésnek az ítélet bűnösséget megállapító részében.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. május 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

. Szabó Éva hb. alezredes sk.
eladó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... II.r., ... III.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a III.r. vádlott tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2019. május 3.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül: